

altid maa lægges Arbeideren til Last og adresseres til Thyndeloven. Man hører næsten altid, at man skulde forbedre Thyndeloven, høre Arbeideren med strammere Toiler, det vilde hjælpe. Men disse Artikler lægge Skylden fuldt saa meget paa Arbeidsgiveren som paa Arbeideren, og de hævde, at vi for en stor Del vilde komme til en bedre Stilling i saa Henseende, om Arbeideren blev gjort til Jordbruger. Hvorledes er en gift Landarbeiders Stilling? Han tjener som ung; han gifter sig tidlig, faar i Medgift et a to Børn, flytter ind i et Leiehus og sidder der i meget daarlige Billaar. Selv om baade Manden og Konen ere meget flittige, og selv om de ere fritagne for at ligge Fattigvæsenet til Byrde, kunne de aldrig se deres Fremtid betrygget, de have Udsgit til i alt Fald i deres Alderdom at komme ind under Fattigvæsenets Omfarg, det er det Udbytte, de have af deres Arbeide. Det forekommer mig, at her er et Punkt, som Lovgivningsmagten kommer til at tage fat paa, nemlig at sikkre den jordløse Arbeiders Stilling ved at sikkre ham Jord; paa hvad Maade dette skal ske, skal jeg ikke komme ind paa her. Men et andet Punkt er der ogsaa, nemlig at sikkre den Arbeider, som allerede har Jord, bedre Betingelser for at kunne udnytte Jorden paa en selvstændig Maade.

Rosenvorn: Jeg skal allerførst bringe en Tak til det ærede Medlem, der nu satte sig, for den lille Anbefaling han gav det af mig stillede Vædringsforslag. Vædringsforslaget gaar jo ud paa, at samtlige Paragrafer i det foreliggende Forslag skulle fortafkes, og derimod det af mig stillede Vædringsforslag vedtages. Jeg har nu fra den interessante Betænkning, der foreligger, og jeg kan tilføie, fra det særdeles interessante Foredrag, vi hørte fra Udvalgets ærede Ordfører faaet al ønskelig Assistance med Hensyn til Fortastelsen af samtlige Paragrafer. Derimod har den ærede Ordfører ikke lovet mig nogen Hjælp hvad mit Vædringsforslag angaar. Naar ærede Medlemmer af Landsthinget nærmere betragte Indholdet af dette Forslag, ville de se, at det alene angaar de Tilfælde, hvor en Huseier leier et Hus bort til en Anden, og saa forlanger, at Leieren skal gjøre dette eller hint i Stand, opføre f. Ex. en ny Bygning, opbryde Sten af Jorden etc. Jeg forlanger ikke Andet, end at naar Sligt af Eieren paalægges Leieren, saa ogsaa Eieren skal være forpligtet til at give ham Erstatning, naar han fratæder Stedet, eller naar han i det Hele taget ikke længer kan nyde Godt af at virke paa Ste-

det. Dette finder jeg aldeles naturligt og i sin Orden. Det er jo klart, at dersom en Mand f. Ex. faar en Arbeider paa Landet til at opføre et Hus paa en Jordlod, han eier, og han saa næste Aar siger ham op uden at være pligtig til at give ham Erstatning, da lider Leieren stor Uret. Jeg maa ogsaa sige, at det forekommer mig, at jeg i selve Udvalgets Betænkning finder en Støtte for mit Vædringsforslag. Der siges jo her, at der ingen Mening er i at indbrømme Brugeren Ret til paa egen Haand at foretage betydelige Forandringer ved Hus og Grund, eller at paalægge Eieren Erstatningspligt, naar disse Forandringer have forøget Husets Handelsværdi, hvilket jo ikke i og for sig udelukker, at de kunne være temmelig værdiløse for Leieren efter den Anvendelse han agter at gjøre med Eiendommen. Det er klart, at disse tvende velbegrundede Indsigelser aldeles ikke ramme mit Vædringsforslag. Disse Indvendinger ramme kun de Forbedringer, som Husets Leier finder Anledning til at gjøre efter egen Tilbøielighed og eget Onske. Derimod finde de ikke Anvendelse, hvor det er Eieren, som udtrykkelig har forlangt, at Leieren skal bygge eller iøvrigt udføre større Foretagender. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg finder det naturligt, at man, naar man overhovedet indlader sig paa Lovgivningsarbeider, da stiller sig for Die: hvad kan der sættes igjennem, og hvad kan man ikke gjøre sig Haab om at sætte igjennem. Mig forekommer det aldeles klart, at det Lovforslag, som her er sendt op til os, er sendt os med den fulde Overbevisning og Bished, at det umuligt kunde blive vedtaget her. Jeg skal sige videre, at meget taler for, at mit lille Lovforslag kan blive vedtaget. Det er nemlig overensstemmende med det, som Mindretallet nede i Folkethinget stillede, og angaaende dette Forslag, har Indenrigsministeren erklæret, at det kunde han gaa ind paa. Der er altsaa Forhaabninger her til Stede, som berettiger mig til at komme frem med Vædringsforslaget. Med Hensyn til §§ 1 og 2 i det foreliggende Lovforslag behøver jeg jo ikke at udtale mig. De to Paragrafer ere jo indstillede til Fortættelse, saavel af Udvalgets Flertal som af dets Mindretal; dem vil jeg altsaa ganske forbigaa. Hvad §§ 3 og 4 angaa, ere de jo imødegaaede med stor Klarhed af den ærede Ordfører. Det er ogsaa efter min Mening afgjørende overfor dem, at man ikke kan forlange, at en Eier efter Leierens For-godtbefindende skal kunne sættes i større eller mindre Udgifter, fordi Leieren efter sit Hoved finder det nødvendigt at der skal gøres